

ПРИБАВЛЕНИЕ КЪ ЛИТОВСКОМУ
ВѢСТНИКУ.

DODATEK DO GAZETY KURYERA
LITEWSKIEGO.

Вильна. Понедѣльникъ. 1 Апрѣля. — 1835 — Wilno. Poniedziałek. 1 Kwietnia.

		Бар. поразд. фран.	Термом. Реомюра	Вѣтръ.	Состояніе атмосферы.
30 Дня.	Утро.	27 дюй. 2,9 лин.	+ 1,8	ЮЗ. слабый.	Пас., и дождикъ накрапывалъ.
	По полудни.	27 — 3,4 —	+ 4,3	— сильный.	Пасмурно, снѣль.
	Вечеръ.	27 — 4,6 —	+ 1,5	СЗ. слабый.	Пасмурно.
31 Дня.	Утро.	27 дюй. 5,9 лин.	+ 1,0	СЗ. слабый.	Пасмурно, снѣжокъ.
	По полудни.	27 — 7,7 —	+ 4,7	— —	Пасмурно.
	Вечеръ.	27 — 8,7 —	+ 1,0	— —	Ясно.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

I. Торги.

2. Въ Виленской Городской Думѣ производися будущъ: шортъ 16 а перешоржка 19 числѣ насупнающаго Апрѣля мѣсяца, на ошдачу въ подрядъ поспройки аммуничныхъ вещей для учениковъ и инвалидовъ Виленской Казенной Апштки. Почему желающіе взять на себя поставку сихъ вещей, благоволяшъ явились на означенные сроки въ Присудствіе Виленской Городской Думы, гдѣ и предусловныя кондиціи объявлены имъ будущъ.

Градскій Голова Венеръ.

Письмоводитель Багенскій.

(457)

II. Продажа имѣній.

2. Ошъ Виленскаго Губернскаго Правленія объявляеися, на удовлетвореніе присужденнаго рѣшеніемъ Правительствующаго Сенапа Казеннаго взысканія съ помѣщика Викентія Бѣликовича за порубку имъ Ожвинскаго Казеннаго лѣса всего 2,607 рублей ассигнаціями подверженъ въ публичную продажу засѣнокъ Романишки его Бѣликовича въ Бра-славскомъ Уѣздѣ соснойщій, заключающій 4 уво-локи, 10 морговъ земли, приносящій годоваго дохода 85 руб. оцѣненный со всеми принадлежностями на сумму 850 руб. сереб., и для произведенія торговъ въ присудствіи Губернскаго Правленія назначенъ срокъ 25 будущаго Апрѣля мѣсяца съ перешоржкой въ шри дня. А пошому желающіе купитъ тако-вый засѣнокъ, благоволяшъ явились на означенный срокъ въ сіе Правленіе, гдѣ буденъ объявлена имъ и новая опись тому засѣнку соснавленна. Марша 23 дня 1835 года.

Совѣтникъ Лавровскій.

Секретаръ Іосифъ Эйсмонтъ.

Споданачальникъ Мицевичъ.

(459)

III. Продажа домовъ.

2. Ошъ Виленскаго Губернскаго Правленія. На пополненіе опредѣленнаго съ дворянъ Ошмянскаго Уѣзда Казимира Яковскаго и Ивана Богуславскаго казеннаго взысканія, за разграбленные во время бывшаго мяшежа въ Ошмянскомъ Провіантскомъ Ма-газейнѣ продукты, сіе Правленіе предположило продать съ публичныхъ торговъ состоящія въ го-родѣ Ошмянѣ два дома, оцѣненные въ 640 руб. assi-гнаціями, въ половинѣ Богуславскому принадле-жащія; а пошому желающіе купитъ сію часть домовъ, явились бы въ Правленіе на 24 число будущаго Апрѣ-ля мѣсяца и на перешоржку въ шри дня послѣ сего шорта. Марша 23 дня 1835 года.

Совѣтникъ Лавровскій.

Секретаръ Коваленокъ.

Начальникъ Спота Ксаверій Гербуртъ.

(469)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

IV. Ошвидѣніе.

3. Alexander Mikulski бытъ Президентъ Сѣдовъ Granicznych Ptu Lidzkiego, czynię następne ошвидѣ-неніе. W lat kilka po zgonie ś. p. oycy mego Michała Mikulskiego. v. Marszałka Stonimskiego, ja i dway bra-cia moi Józef i Izidor Mikulscy, chcąc uprzedzić nieporo-zumienia familiyne, jakieby w przyszłości wyniknąć mo-гły z opoznionego działu fortuny oyczystey, w doży-wociu matki naszej JW. Józefy Mikulskiej zostającey, wezwaliśmy byli i uprosiliśmy do zrobienia takowego działu naszych przyjaciół. W skutek tego, nastał mię-дzy nami w 1824 r. dzielczy dokument, którym ma-jętność Derewianczyce z attynencyą Skodłycką i folwar-kiem Orłowiczami, dla mnie, Więzowiec, dla brata mo-jego Izidora, a Głębokie, dla brata Józefa w dziedzie-ctwo przeznaczone zostały. Jako zaś takowe majątki, ś. p. oyciec nasz zostawił obciążone długami, które po śmier-ci jego znacznie się zwiększyły, przeto do schedy mo-jej niewięcey nad dwieście kilkanaście dusz męskich

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

I. Targi.

W Radzie Miasta Wilna odbywać się będą: targ 16 a przetarg 19 następującego miesiąca Kwietnia na dostawkę ammunicyi dla uczniow i invalidow apteki Skarbowey Wileńskiej. Zatemъ życzący przyjąć na siebie takową dostawkę, raczą jawić się na oznaczone termina do Rady Miasta Wilna, gdzie będą uwiado-мieni o przedumownych warunkach.

Głowa Miasta Wener.

Pismowódzca Bagieński.

(457)

II. Przedaż Majątku.

Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na zaspokojenie przysądzonego wyrokiem Rządzą-cego Senatu Skarbowego uzyskania od obywatela Win-centego Bielikowicza za wyrąb przezeń drzewa w Ożwiń-ским Skarbowym lesie w ogóle 2,607 rubli assyigna-cyami, oddany na publiczną przedaź zaścianek Roma-niszki tego Bielikowicza w Brastawskim powiecie położony, zawierający 4 włoki, 10 morgow ziemi przy-noszący rocznego dochodu 85 rubli, oceniony ze wszystkimi należnościami na sumę 850 rubli srebr., i dla odbycia targow na sessyi Gubernialnego Rządu przeznaczony termin 25 następującego miesiąca Kwie-tnia z przetargiem we trzy dni. A zatemъ życzący ku-pić takowy zaścianek, zechcą przybydź na przezna-czony termin do tego Rządu, gdzie będzie okazane im i nowe opisanie tego zaścianku sporządzone. Marca 23 dnia 1835 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Józef Eysymont.

Naczelnik Stołu Micewicz.

(459)

III. Przedaż domow.

Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu niniey-szém ogłasza się, iż na uskutecznienie przeznaczonego z dworzan Oszmiańskiego Powiatu Kazimierza Jan-kowskiego i Jana Bogusławskiego skarbowego uzyska-nia, za zrabowane podczas byłego buntu w Oszmiań-ским Prowiantским Magazynie produkta, Rząd ten przeznaczył przedać z publicznych targow położone w mieście Oszmianie dwa domy, ocenione 640 rubli assyignacyami, w połowie do Bogusławskiego należące, a zatemъ życzący kupić tę część domow, raczą przy-bydź do Rządu na dzień 24 następującego miesiąca Kwietnia i na przetarg we trzy dni po tym targu. Marca 23 dnia 1835 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Kowalenok.

Naczelnik Stołu Xawery Herburt.

(469)

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

zawierającey, przywiązano opłatę stu kilkudziesięciu tysięcy złotych debitorów. W następstwie, kiedy matka nasza JW. Mikulska, dobr między nami rozdzielonych dożywotniczka, zezwoliła mnie i bratu mojemu Józefowi wejść w zarząd sched dla nas obu wymienionym dziel-czym dokumentem przeznaczonych, to ja od czasu przy-jęcia w moję posesyę majątności Derewianczyce z at-tynencyami, chociaż dochód z oney nie był dostatecznym do załatwienia znacznych ciężarów do tej schedy przy-wiązanych, także expensów fundi, i wydatkow na własną moją oszczędną sustentacyą, wszelako starałem się z naye-większą skwapliwością bydź rzetelnym w opłacie procen-tów od długów, jakie do schedy mojej odniesione były. Lecz kiedy długi na schedzie Głębockiej oparte, nie tylko że nie miały swojej satysfakcyi, ale nawet znacznie się powiększać zaczęły, a nadto, gdy brat moy Józef Mi-kulski, dzieziec tej schedy, zażądał amelioracyi swojego wydziału, to dla załatwienia w tym przedmiocie nie-porozumień, zapisaliśmy się byli na Sąd kompromis-

sarski, dekretem którego 1829 r. zapadłym, schęda Głębocka nie więcej nad dwieście kilkanaście dusz męzkich licząca, z massą długów wzrosła już na dwakroć sto tysięcy złotych, przeznaczona została w moje dzieciństwo, a z pierwszej schedy mojej Derewiańczyckiej zostawionej także w moim aktorstwie, odjętym został folwark Ortowicze i podany w dziedzictwo brata mojego Józefa Mikulskiego, bez zdjęcia jednakże z pozostałej u mnie części schedy Derewiańczyckiej, liczącej już wtedy nie więcej nad dusz 180, całej tej massy stu kilkudziesięciu tysięcy złotych długu, jaka uprzednio dzielczym dokumentem 1824 r. do tej schedy przywiązana była a nadto, tymże dekretem zobowiązano mnie do usatysfakcyonowania w dwóch częściach siostrę moją Ewelinę z Mikulskich Ordżinę w należnej jej po oycu sukcesyi, tak jako ona na poosobne od braci obligi przejść nie chciała, i wydziału w ziemi Łądata. Z wytuszczenia tych okoliczności na dokumentach owoczesnie sądownie przyznanych opartego, każdy jasno przekonać się może, że za przejściem folwarku Ortowicz w possydenecyę brata mojego Józefa, majątności Derewiańczyce i Głębokie w moje dziedzictwo zostawione, i nie więcej nad dusz 400, zamykające, podane mi w r. 1829 zostały z massą blisko do czterechkroć sto tysięcy wynoszącą, oprócz należnego z tych sched jeszcze wydziału dla siostry mojej Eweliny Ordżiny. Naturalnie zatem, że gdy interessa moje zrównały się z szacunkiem possydowanych przeze mnie dóbr, a zwiększać się później zaczęły, już nieodbitymi expensami utrzymania dwóch fundi, już nakładami gospodarskimi, do czego przyłączyły się jeszcze kilkakrotne upadki bydła, cholera, i inne nieszczęśliwe wypadki, to wszelka moja usilność i chęć uiszczenia się moim wierzycielom została bezkutechną i daremną. Nie chcąc atoli zawodzić ich ufności, i licząc zawsze ich należność za świętą, starałem się albo wyprzedzać moich majątków ich zaspokoić, albo w zgromadzeniu kredytorskiem szukać wspólnie z nimi środków, któreby ich satysfakcyi najlepiej odpowiadać mogły. Lecz wszelkie w tym celu projekta były nadaremne, z powodu że siostra moja Ordżina z dwóch sched w moim władaniu zostających oddzieloną nie była, a nie tylko przejść na mój oblig i wydać mi kwietaryę z odebrania należnej po oycu sukcesyi nie chciała, ale nadto o wydział należnej jej ziemnej schedy, rozwinęta była proces w Ziemstwie Stonimskiem. Znajdując że proces takowy w przewrocie swojej jeszcze na dłużey zamitrężył satysfakcyę кредитором moim, zgodziłem się na roztrzygnięcie onego kompromissem; jakoż gdy dziś przez dekret Sądu kompromissarskiego w miesiącu Februarii r. b. zapadły, wzmieniona siostra moja wydział ziemny jej należny w majątności Derewiańczykach już odebrała, i gdy prawa dziedzictwa, do pozostałej dla mnie fortuny, kwestyonowane już więcej być nie mogą, to mając zawsze na pierwszym baczniu dobro moich wierzycieli, a nie własne korzyści, jakieby znaleźć się mogły w czasowem zakryciu moich interessow, i przewleczenia należnej im satysfakcyi, postanowiłem stan moich interessow do powszechney JJWW. i WW. кредиторów moich, i wszelkiego tytułu pretensorów podać, i razem nayspokorniey prosić, iżby oni raczyli na następujące Stonimskie kontrakta, to jest na 11. Apryla 1835 r. przybyć do miasta Stonima, lub dotychczasowego miejsca mieszkania mojego do wsi Derewiańczyce o kilka tylko wiorst od Stonima odległej dla rozpatrzenia tak bilansu interessow moich, jako też i possydowanej prawem dziedzictwa przezemnie fortuny, z tém azali nie raczą przychylić się do jakichkolwiek układów, lub wykazać środki, któreby naybliżej ich satysfakcyi odpowiadać mogły; i tą kolejną ująć sobie wielolicznych wydatków, zamitrężeń, i przewtok, jakie za sobą zwyczajnie ciągnie odbieranie satysfakcyi sposobem exdwyzyi, która po wyczerpnięciu innych, będzie jedynym i ostatecznym dla wierzycieli moich środkiem. W tém zaś wezwaniu JJWW. i WW. кредиторów i pretensorów moich dla wzajemnego ich porozumienia się i układów, a oraz w otwartem wyłożeniu stanu moich interessow niechay oni ra-

czą łaskawie widzieć i moją bezinteresowność, i moją chęć stateczną do pełnienia rychłej, i naydogodniejszej dla nich satysfakcyi. Datt 18 miesiąca Marca 1835 r. Alexander Mikulski.

1835 Года Марта 19 дня по Указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Гродненской Губернии въ Слонимскомъ Уездномъ Судѣ у крѣпостныхъ дѣлъ сія протестація помѣщикомъ Александромъ Микольскимъ по поданному прошенію и состоявшейся резолюціи явлена и въ книгу подъ Н. 66. записана, которая можетъ быть напечатана въ Литовскомъ Вѣстникѣ, въ томъ за надлежащимъ подписомъ и приложеніемъ Казенной печати удостоверяется.

Секретарь, Губернскій Секретарь, Карлъ Троскальскій. Канцеляристъ Францъ Приборовскій. (415)

V Nowe Dzieło.

3. W Drukarni B. Neumana przy zautku S. Michalskim w domu b. W. Piaseckiego pod N. 111, wyszła z druku książka pod tytułem: Xiądz Pleban. Treść onej jest następująca: wieś Bomel r. 1793 podczas wstrząśnienia i rewolucyi francuskiej, utraciła swego Pastera, mieszkańcy onej do roku 1820 zostając bez kościoła i kapłana, w okropny stan wpadli batwochwalsstwa i nietadu, w rozmowie przeto swej X. Pleban z obłąkanami Parafianami, stawia wszędzie piękny obraz religii JEZUSA CHRYSZTUSA, Świętość Jej tajemnic i obrzędów, czystość nauki, oraz Jej potrzebę i wpływ zbawienny na dobro i szczęście spoteczności ludzkiej. Czytelnik odczytując takowe dzieło, przypomni sobie wypadki często w dziejach świata wspominane, jako za zmniejszeniem liczby prawych Kapłanów, następowała wszędy rozwiązość obyczajów, a wnet polem i batwochwalsstwo - Dzieło rzeczzone przetożyt z francuskiego języka X. Stanisław Snarski Dominikan Litewskiej Prowincyi - dostać onego można w samej Drukarni, lub w klasztorze XX. Dominikanów Sgo Ducha. Cena exemplarza kop. srebrem 60. (440)

3 W handlu JP. Woyciechowicza, na Zamkowej ulicy znajduje się do nabycia nowe dziełko, pod tytułem: Kucharka Oszczędna, czyli przepisy dla Gospodyń wiejskich łatwego i niekosztownego sporządzenia potraw, opatrzenia spiżarni w potrzebne zapasy, oraz dystylłowania wódek, przez Jana Szytlera, drukowane w Wilnie w Drukarni Dyecezalnej u XX. Misjonarzy 1835 roku. Cena exemplarza sr. kop. 60. PP. Prenumeratorom będą wydane exemplarze za złożeniem na powrót biletów. (454)

6. Wielki i Święty Tydzień, według obrządku Świętego Rzymsko-Katolickiego Kościoła, z dołączeniem niektórych szczegółów o ceremoniach w te dni Święte sprawowanych, Wilno 1835 w Drukarni T. Glücksberga, Str. 614 in 8 maj., cena zł. 10 (na pięknym białym papierze).

Pobożny pewien Katolik pragnąc dopomóc nabożeństwu prawowiernych Katolików, gromadzących się do Kościoła w czasie wielkiego tygodnia dla rozważania wielkiej i tkliwej tajemnicy, podał do druku ze znacznym swym kosztem, nowy przekład wszystkich modlitw od Niedzieli Kwietney aż do przewodney, z objaśnieniem ceremonii tego czasu, przekład staranny i dobry, a objaśnienie ceremonii i obrządków Kościelnych bardzo trafne i z dobrych źródeł czerpane, słowem, nowa ta Książka, zupełnie celowiswemu odpowiada. Wygodna nie tylko tym, którzy porydą na nabożeństwo do Kościoła, ale nawet i tym, którzy dla jakich przeszkód, na niem znajdować się nie będą mogli. Druk i papier są bez żadnego zarzutu, a cena aż nadto umiarkowana, stosownie do objętości. X. Fr. Woliński. C. M. (515)

VI. Wezwanie.

3. Od lat kilku nie mając żadney wiadomości o pobycie Józefa Nikodema dwu imiennego Siwickiego, jako troskliwa o los jego, siostra upraszam aby mię chciał zawiadomić, gdzie się znajduje, i jak mu się powodzi. (447)